

3. Sivesind, K. H. (1992): Projektfolk og basisfolk. Organisasjonskulturer i en matriseorganisasjon.

4. List, P. (1996): Den diskursive realisering af nationale stereotyper. Eksemplificeret ved en under-stgelse af interview med danske og tyske forretningsfolk. Odense Universitet: Institut for sprog og kommunikation.

5. Ehnert Rolf. Wirtschaftskommunikation kontrastiv./Werkstattreihe Deutsch als Fremdsprache:Peter Lang, 2000.

6. Beneke, J. (Hrsg.)(1998): Thriving on Diversity. Cultural Differences in the Workplace. Bonn: Dümmler.

К. Т. Кривенко, д-р екон. наук, професор,
О. О. Дем'янчук, канд. екон. наук, доцент
кафедри політичної економії
обліково-економічного факультету

КУРСОВІ РОБОТИ З ПОЛІТИЧНОЇ ЕКОНОМІЇ ЯК КОНТРОЛЬ ЯКОСТІ ЗАСВОЄНИХ СТУДЕНТАМИ ЗНАНЬ, УМІНЬ, НАВИЧОК

Написання та захист студентами курсових робіт з політичної економії відіграє важливу роль у викладанні цієї навчальної дисципліни. По-перше, це є одним із шляхів поглиблення знань студентів з курсу політичної економії, по-друге, привчає студентів самостійно, творчо працювати, по-третє, слугує ефективним методом підвищення якості професійної підготовки фахівців, оскільки дозволяє пов'язувати теоретичні знання з практикою господарювання.

Але, розуміючи позитивний вплив курсових робіт на підготовку майбутніх фахівців, необхідно враховувати такий негативний момент. Чим загальніше сформульована тема, чим ближче вона до теорії, тим більші можливості у студента скористатись готовими курсовими роботами, які легко можна знайти в INTERNET або в спеціалізованих приватних організаціях. В цьому випадку написання курсової роботи не досягає своєї мети. Щоб запобігти цьому, необхідно відпрацьовувати тематику курсових робіт, постійно оновлювати її, пов'язувати з тематикою дипломних робіт, з сучасною практикою господарювання. Тематика курсових робіт повинна спонукати студентів до творчої самостійної праці, до самостійного аналізу та оцінки практики сучасного господарювання, до формування власних висновків та узагальнень. Крім того, студенти повинні вміти використати глибокі теоретичні знання та практичні узагальнення та висновки, отримані при написанні курсової роботи, у відповідних розділах дипломної роботи.

Курсова робота, таким чином, є першим етапом наукової роботи студентів на шляху до підготовки дипломної роботи.

Але тільки написання курсової роботи є недостатньою складовою творчого процесу навчання. Саме захист курсової роботи дозволяє виявити глибокі знання студентів, їх вміння донести свої знання до аудиторії, обґрунтувати свої висновки та узагальнення, відстоювати свою позицію, відповідати на запитання по вивченій і опрацьованій науковій проблемі.

Досвід показує, що навіть найкращі студенти не завжди вміють інтегрувати знання та їх практичне застосування в єдине ціле, мають певні труднощі у самостійному обґрунтуванні окремих положень та узагальнень. Тому захист курсової роботи як можливість відчути себе фахівцем з певної проблеми, науковцем та водночас практиком є необхідним елементом самостійної творчості студентів.

Задача викладача як наукового керівника, який в ході підготовки студентом курсової роботи направляє важливий процес наукового пошуку — дати студенту зрозуміти, що головна мета — це не стільки висока оцінка за курсову роботу, а рівень розкриття студентами своїх здібностей, втілення ними можливостей творчого мислення, можливостей відчути себе фахівцем-економістом певного напрямку.

Л. В. Музичко, ст. викл. кафедри педагогіки та психології

ОСОБЛИВОСТІ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ З РІЗНИМИ СТИЛЯМИ УЧІННЯ

Тривалий час основним завданням вищої школи було озброєння студентів фундаментальними професійними знаннями. Проблема підвищення ефективності навчання розв'язувалась, в основному, у аспекті покращення його змісту та вдосконалення викладацької діяльності. На жаль, недостатня увага приділялась навчанню студентів самостійно, раціонально організувати власну навчальну діяльність, зокрема, учіння, що створювало умови стихійного формування індивідуальних способів реалізації учіння. Остання обставина призводила до появи факторів, котрі визначали недостатню якість у підготовці майбутніх фахівців.

Раціональний стиль навчання, як його визначає Є. Г. Тарева, — це системне утворення особливих, обумовлених індивідуальними властивостями особистості, способів активності, котрі позитивно